

90-ամյակ

Օրերս լրացավ մեծավասակ լեզվաբան, սաղանդավոր հայագետ, հայրենագիտության եւ ուսուցման հայրենավեր գործի անխնայ կազմակերպիչ եւ նվիրյալ, եվրոպական երկրների գիտության ու արվեստի միջազգային ակադեմիայի իսկական անդամ, Երեւանի դասական համալսարանի երկարամյա դասախոս, դոկտոր, պրոֆեսոր, գիտության վասակավոր գործիչ, իսկական հայրենասեր, երկրագնդակային ֆալաֆաղի, իր ժողովրդի արժանավոր որդի, վեհաճոխ գիտնական Գրիգորյանի ծննդյան 90-րդ գիտնականավարժական բազմաբեղուն գործունեության 65-ամյակը: Չափազանց ուսուցչական է այն անհերքելի իրողությունը, որ անկոչելի վասակի սեր, համընդհանուր սեր է ակնածանք վայելող մեծահոգև անձնավորության հորեղանակ անցած ձիգ արհեստի ընթացքում գեթ մի անգամ չի ձուլվել: Գուցե այդպես ստացվել է այն դասախոսը, որ մարգարիտ փառքը փրկուրն է խլում:

Գրիգորյանն Բարսեղյանի անցած իմաս-

Նա ձայների երկու երրորդը ընձրել է Գրիգորյանի Գիտությունների ակադեմիայի իսկական անդամ: Սակայն, որքան էլ անհավասար, մինչև օրս անհասկանալի դասախոսներով, հարցը չի ստացել իր վերջնական լուծումը, եւ դա այն դեպքում, երբ նա միաձայն ընձրել է Եվրոպական միջազգային ակադեմիայի իսկական անդամ, ակադեմիա, որի անդամներից 30-ը Նոբելյան մրցանակի դափնեկիրներ են: Ինչպես կրկին չվերհիշել. խորհում գտնվող մարգարիտների փառքը խլող է վայելող փրկուրների անսասան գոյությունը:

Մեր եւ գալիքի ժամանակների փառավոր լեզվաբանը ծնվել է 1920թ. Թալինի Երջանի Մասարա գյուղում:

Խաչատուր հայրը, որը տոհմիկ հողագործ էր, ֆաջ գիտեր ուսման, գիտության, գրի եւ գրականության արժեքը, անլուր գրկանների գնով ամեն ինչ արել է որդու կանոնավոր ուսումնառության համար: Հայրենի գյուղից հեռու ուսումնառությունը շարունակել է Թալին-

1943-44թթ. բարձր առաջադիմությամբ ավարտել է համալսարանական ուսումնառությունը: 1945թ. ընդունվել է 1948թ. ավարտել է համալսարանի աստիճանագրում` միաձայն ակադեմիայի ակադեմիայի հայոց լեզվի ամբիոնում որդես դասախոս:

1947թ. նա ընդունվել է կոմունիստական կուսակցության անդամ որդես անդամ եւ ակադեմիայի մասնակցել բուհի հասարակական-ֆաղափական աշխատանքներին: Կուսակցական ժողովներում նա բոլոր ելույթներն անխիտ ավարտել էր բուն ծափահարություններով: Վճարական էր, ճանաչող, անարդարություններ չհանդուրժող, թերությունների ու բացթողումների համար չէր խնայում անգամ հանրապետության ղեկավարներին: Ժամանակները չար էին, ճամարություն չսիրող ղեկավարները հաշվեհարար էին տեսնում նման համարձակների հետ:

Եվ ահա Գ. Բարսեղյանին հանդուգն ելույթների համար արտաքին եւ համալսարանից եւ աշխատանքի եւ ուղարկում էր Երեւ-

1988թ. ավարտվեց նա համահեղինակությամբ կազմված «Հայաստանի եւ հարակից երջանների տեղանունների բառարանի» հինգ-հասորյակի հրատարակումը, որը մի քանի տասնյակ տարիների համառ, ֆրեմազան, գիտական որոնումների արդյունք էր: Այն ունի ոչ միայն գիտական մեծ նշանակություն, այլեւ նշանակալից է մեր ազգային անվանագրության դասարանական ակադեմիային, այն իրավացի կերպով բարձր գնահատվեց եւ արժանացավ հանրապետության միջազգային հասուն մրցանակին, ինչպես նաեւ Թեմեյան մեդալիով միության «Վ. Թեմեյան» մրցանակին: Ներկայումս դասարան է եւ հանձնված է տպագրության նույն բառարանների բարեփոխված երեսուրորդակ Գ. Խ. Բարսեղյանի խմբագրությամբ եւ շուտով կրկին ընթերցողների սեղանին:

Գ. Բարսեղյանը Դարաբաղյան շարժման ակադեմիայի մասնակցներից մեկն էր, նա իր ելույթներով ոգեւորում էր արժան ակադեմիայի մասնակցներին: Նա գտնում է, որ ազգային բոլոր ուժերն ու գործունեությունը մեզ է ծառայել:

Հայագիտության մերօրյա հսկան Տոհմաննեւ Բարսեղյան

սուն եւ փառավոր ճանաչողի ծանաթեռնված-ճոխացած է գիտական անընդհատ համադարձակ վասակով` անթառան ձեռքբերումներով, որոնք մեկընդմիջ ուսանելի կմնան եւ ներկա, եւ գալիքի սերունդների համար: Նրա հեղինակած գրքերը այսօրվա եւ աղագա սերունդների անմրցակից զարդն են: Նա հայագիտության սիսան Հայաստանի սաղանդավոր սաներից է, իսկ հետագայում նա գործի մեծածնորի եւ արժանավորագույն շարունակողներից:

Նա մեր ժողովրդի մեկ այլ հոշակավոր գավակի` Հայաստանի կոմկուսի առաջին ֆարսուղար Յակով Զարոբյանի հայրենի ուսուցիչն էր: Գ. Բարսեղյանի անմիջական խորհրդով եւ խնդրանքով էլ մայրենի դասընթացի ավարտից հետո, ֆարսուղար ինքնամոռաց հափեսակությամբ եւ սիրով առաջին անգամ ընթերցել է «Սամվել», «Վարդանանի», «Պարթ թագավոր» դասավերտերը: Այդ հանգամանքը մեծադեմ նշանակել է կուսակցական եւ դասական խոսք գործիչի հայրենասիրական ոգու էլ ավելի բյուրեղացմանը:

Նրանց մեծությունը շարունակվել է շատ երկար տարիներ: Բարսեղյանը, մոտակից ճանաչելով Զարոբյանին, հիացած էր նրա բացառիկ ընդունակություններով եւ նրան բնութագրում է որդես խիզախ, ազնիվ, դարձնում էր համարձակ ակադեմիայի անդամներից: Արժան ակադեմիայի անդամներից էր Գ. Բարսեղյանը 3-րդ կուրսի ուսանող էր. նա կամավոր մեկնում է բանակ: 1941թ. հուլիս-1942թ. հունվար միջամերձի սովորել է Բախի հետեակային դպրոցում: Լեյտենանտի կոչումով ավարտելով այն` զինվորական կրթությունը շարունակել է Թբիլիսիի հրաձգային բարձրագույն դասընթացներում, որտեղից 1942թ. ապրիլին ուղարկվել է Ղրիմի ռազմաճակատ եւ որդես վազի հրամանատար ծառայել Զախյանի ղեկավարած հայկական դիվիզիայի կազմում: Մասնակցել է Կերչի քաղաքում մղվող ծանր ու արյունալի մարտերին: 1942-43թթ. այլ զորամասերի կազմում մասնակցել է Գրուսիայի Կովկասում շարունակվող ճակատամարտերին: Ազգի մերձավոր կռիվների ժամանակ երրորդ անգամ ծանր վիրավորվելուց հետո զորացրվել է եւ նրանակալել Երեւանի Հայկական մանկավարժական ինստիտուտի ռազմագիտության ամբիոնում` ռազմագիտության դասախոս:

հայրենիքի բարգավաճմանը, նա դասականության ամրադնդմանը: Խոսելով Արցախի հարցի արդարացի լուծման մասին, գտնում էր, որ այն հայը, ով կորցրել է հավատը եւ չի դադարում հարցի արդարացի լուծումը մինչև վերջ հասցնելու համար, այլեւս հայ չէ:

Գ. Խ. Բարսեղյանը դարձանալով է մի շարք մարտական եւ աշխատանքային շարժումներով եւ մեղավորներով: Դեռ վերջերս, Անկախության 19-րդ տարեդարձի առթիվ նա արժանացավ ՀՀ միջազգային շարժման բարձրագույն` «Մետրոպոլիտան» մեդալին:

Նրանց մեծությունը շարունակվել է շատ երկար տարիներ: Բարսեղյանը, մոտակից ճանաչելով Զարոբյանին, հիացած էր նրա բացառիկ ընդունակություններով եւ նրան բնութագրում է որդես խիզախ, ազնիվ, դարձնում էր համարձակ ակադեմիայի անդամներից: Արժան ակադեմիայի անդամներից էր Գ. Բարսեղյանը 3-րդ կուրսի ուսանող էր. նա կամավոր մեկնում է բանակ: 1941թ. հուլիս-1942թ. հունվար միջամերձի սովորել է Բախի հետեակային դպրոցում: Լեյտենանտի կոչումով ավարտելով այն` զինվորական կրթությունը շարունակել է Թբիլիսիի հրաձգային բարձրագույն դասընթացներում, որտեղից 1942թ. ապրիլին ուղարկվել է Ղրիմի ռազմաճակատ եւ որդես վազի հրամանատար ծառայել Զախյանի ղեկավարած հայկական դիվիզիայի կազմում: Մասնակցել է Կերչի քաղաքում մղվող ծանր ու արյունալի մարտերին: 1942-43թթ. այլ զորամասերի կազմում մասնակցել է Գրուսիայի Կովկասում շարունակվող ճակատամարտերին: Ազգի մերձավոր կռիվների ժամանակ երրորդ անգամ ծանր վիրավորվելուց հետո զորացրվել է եւ նրանակալել Երեւանի Հայկական մանկավարժական ինստիտուտի ռազմագիտության ամբիոնում` ռազմագիտության դասախոս:

նի հեռակա մանկավարժական ինստիտուտի հայոց լեզվի ամբիոնում` որդես դասախոսի: Հեռակա մանկավարժական ինստիտուտը այդ տարիներին դարձել էր «ախորակային», այնտեղ էին ուղարկվում բոլոր այն դասախոսները, որոնք հանդգնել էին ֆինանսային իրավիճակներին:

Չնայած այդ ամենին, Գ. Բարսեղյանը ընձրել էր հեռակա մանկավարժական ինստիտուտի կուսակցական ֆարսուղար, որն, իհարկե, վերելների սրտով չէր:

1958 թվականից Գ. Բարսեղյանը կրկին համալսարանում էր, կրկին հավասարիմ իր դիրքորոշումներին, մեֆի եւ խղճի ձայնին, ուր եւ աշխատեց, առանց ընդհատումների, մինչև իր ակադեմիայի գիտական աշխատանքների ավարտը, որը կես դարից ավելի է, իմացության անստաբիլ ծովից, իմացության մարգարիտներ դարձանալով հազարավոր ուսանողների:

1952թ. դասավանդել է թեկնածուական, 1981թ. դոկտորական դիսերտացիա: 1955թ. նրան սրվել է դոցենտի, իսկ 1983թ. պրոֆեսորի կոչում: 1970թ. գիտնականավարժական բեղմնավոր գործունեության համար Գ. Խ. Բարսեղյանին շնորհվել է «Հայկական ԽՍՀ գիտության վասակավոր գործիչ» դասակարգում: Նա հեղինակ է 15 մենագրությունների ու բառարանների, մի քանի տասնյակ գիտական հոդվածների: Գ. Բարսեղյանի «Հայրենի խոսքի մասերի ուսումնիր» մենագրությունը նվիրված է խոսքի մասերի տեսության առաջացման եւ զարգացման դասընթացին: Այն ընդգրկում է 5-րդ դարից մինչև մեր օրերն ընկած ժամանակաշրջանը: Աշխատությունը հրատարակվել է նաեւ ռուսերեն լեզվով: Նրա համահեղինակությամբ ստեղծված հայոց լեզվի դրոշմական դասագրքերը հաջողությամբ ծառայել են հայկական դրոշմներին ավելի ֆան ֆառոր դար: Մասնակցել է բուհական հայագիտության մի քանի առարկաներ ու դասընթացներ, կազմել նրանց ծրագրերը:

Դասախոսել է հայոց լեզվի դասընթացում, հայ գրական լեզվի դասընթացում, ժամանակակից հայոց լեզու, ընդհանուր լեզվաբանություն առարկաները եւ մի շարք հասուն դասընթացներ: Հայագիտական թեմաներով դասախոսություններ է կարդացել Բուլղարիայում (1967թ.) եւ ԱՄՆ-ում (1985թ.): Դեկավարել է աստիճանների, նրա սաներից շատերը գիտության թեկնածուներ եւ դոկտորներ են: Վարել է ուսումնագիտական դասընթացներ: Եղել է համալսարանի հայոց լեզվի ամբիոնի վարիչ, բանասիրական ֆակուլտետի ղեկավար:

1955 թվականից մինչև վերջերս Գ. Բարսեղյանը ՀԽՍՀ Միջմասերի խորհրդին առընթեր սեմինարական կոմիտեի գիտական ֆարսուղարն էր: 1977-1988թթ. ղեկավարել է ՀԽՍՀ բարձրագույն կրթության միջին-տարից հայոց լեզվի ուսումնամեթոդական խորհրդի աշխատանքները:

1969թ. ընձրվել է մինչև 1972թ. աշխատել է որդես համալսարանի կուսակցական առաջին ֆարսուղար, եղել է Երեւանի ֆալխորդի ղեկուսատ:

Բնությունը Գ. Բարսեղյանին օժտել է ոչ միայն մտավոր բարձր կարողություններով, այլ նաեւ երաժշտական նուրբ ձայնով: Նա իր սիրած հայկական ժողովրդական ու գուսանական երգերը կատարում է այնպես, ինչպես դրոշմներով: Հաճախ, բարձր սրամաղության եւ նրախ ընկերական սեղանների շուրջը, մեծերն ընկերների դասարանը նա կատարում էր իր սիրած երգերից` Շերանի «Ամռանն էլան բլուր բլուր» երգը, կատարում էր մեծ վարդապետությամբ` հիացմունք եւ հոգեկան բավականություն դարձնելով լսողներին:

Օգտվելով դասի առիթից, վերստին շարունակել էր ինքնուսուցումը իմաստուններին ասելով. «Ես սիրելի Բարսեղյան, ցանկանում եմ Ձեզ քաջառողջություն, հայրենագիտության միջակած բոլոր ծրագրերի հրաշալի ավարտ, եւ թող բլուր բլուր ամռանը հեռանան մեր ազգային սիմվոլ Մասիս սարի կատարից եւ Ձեր անձնական բազմաբովանդակ կյանքի երկնակամարից: Դուք կաք եւ կմնաք որդես իմացության հանրագիտարան, իսկական Հայաստան, վեհաճոխ հայագետ, որին ամեն անգամ հանդիմելիս մեզ է խորհն ակնածանով խոնարհվել:

ԳԵՎՈՐԳ ՉԱՐԱԲՅԱՆ
«Վասակավոր ուսուցիչ
ՌԵՎԵԿ ԳՐԻԳՈՐՅԱՆ
լրագրող

«Ազգ»-ի խմբագրությունը խորը ակնածանով ու երախագիտությամբ միանում է շարունակողներին:

«Իմ երաժշտությունը համամարդկային է»

Հասնել ինֆրամաճաճման: Այսօրի մոլորակ էին իրենց առջեւ դրել «Աննեսաորը» ներկայացման հեղինակները: Դրամատուրգ Պետեր Տուրիմի մեկ գործողությամբ համաճաճումը դարձրել է Պասանի հանդիսատեսի թատերախմբի թեման հոկտեմբերի 29-ին ու 31-ին ներկայացման էր Թեմայան թատերախմբը: Ամսի 29 ու 31-ը դրեմատիկայի օրեր էին: Ներկայացման բեմադրիչն Արիստոտելը:

որ, որի դերակատարը Հովակ Գալոյանն էր, մեքենաների գերեզմանոցում՝ աշխարհից կտրված, աղքատ ծածկված մի վայրում, ստեղծել էր իր աշխարհը, որտեղ նա ձգտում էր հասնել բացարձակ ազատության: Ոչ ոքիսանի մեքենաների կտրվածից նա հավատել էր իր մեքենան, որով դեմք էր թռչել ու հասնել ինֆրամաճաճման: Հերոսը անբարոյական կնոջը բերում է մեքենաների գերեզմանոց,

մեքենաների մոլորակ ճակատագրին: Մարդիկ ոչնչացրին նրանց սերը: Իմ համար զգացմունքը չհասավ իր բարձրակետին»: Վահե Շահվերդյանի կարծիքով՝ թեև դերասանների խաղը լավ էր, բայց ընդհանուր առմամբ՝ ներկայացման դրական կողմերն ավելի լավ էին: Արիստոտելը հարցազրույցում պատմեց, որ «Աննեսաորը» բեմադրել է նաև 1989 թվականին իր ուսանող-

Հասնել ինֆրամաճաճման Թեմայան թատերախմբի ներկայացրեց «Աննեսաորը» պիեսը

հանցիլյանն է: Հայաստանի Թեմայան մշակութային միության (ՀԹՄ) Թեմայան թատերախմբի սնունդն **Գայանե Մուրադյանը** սեղեկագրեց, որ թատերախմբը ստեղծվել է 2004 թվականին ու հասցրել է բեմադրել լավ հեռավարական ներկայացումներ՝ Հրանտ Մաթևոսյանի «Աննա արեղ», Շեմսիյի «Վերջի սկիզբը», Պետր Չեթոնյանի «Մի՛ նայիր հայելուն» ստեղծագործությունները: Թատերախմբը նաև բեմադրել է ներկայացումներ դասերի և երեխաների համար: «Որեւէ գործ բեմադրելուց առաջ Թեմայան թատերախմբը հրավիրում է դերասաններին ու բեմադրիչին, որոնք խաղում են աշխատանքային թայմանագրով», ասաց Գայանե Մուրադյանը: Ներկայացումներում խաղացել են սիրված ու ճանաչված դերասաններ, օրինակ՝ «Աննա արեղ» մեջ խաղացել է Վիլյամ Գեորգյանը, «Վերջի սկիզբը» ներկայացման մեջ՝ Գուրմ Մանուկյանը:

սկզբում միմյանց չեն հասկանում, բայց հետո անմկասորեն սկսում են համաճաճության գալ եւ ազատվելով ամեն մի նյութականից՝ հասնել ինֆրամաճաճման: «Վերջում հերոսուհու մերթն աշխարհն այնքան տղապորիչ է դառնում ինձ համար», «Ազգի» հեռուգրված ասաց **Հովակ Գալոյանը**: Բոլոր գործողությունները կատարվում են մեքենաների գերեզմանոցում: **Անի Պետրոսյանի** խոսքով՝ դիտելով անդրադառնում է այնտեղի հարցերի, որոնց մասին հասարակությունը, սվյալ դեմքում նաև հանդիսատեսը խուսափում են խոսել: Ինֆրամաճաճման հետ հերոսների միջև սեր է ծնվում: Նրանք հնարավորություն ունենին երջանիկ լինելու, սակայն կյանքի ճակատագրից ձգտում է նրանց մերթն, բայց այս անգամ ամենադժվարն էր: Կերտերին ստանում են... առնենները: Երկու կրակոց, եւ հերոսներն այլևս չկան: Խոսելով ներկայացման մասին, վասակավոր ռեժիսոր **Վահե Շահվերդյանը** ցեց, որ աշխատանքը կարելի է հաջողված համարել: «Վերջում ծնվեց սեր, սակայն հերոսները դասադասվեցին առ-

մերի հեռուգրված էստետիկ մեքենայի փոսի թատերում, որն այլևս գոյություն չունի: «Ժամանակի ժամանակից ելնելով՝ ստացվել են սարքեր ներկայացումներ», հավելեց բեմադրիչը: Արիստոտելի պայմաններում դասախոսում է Խ. Արթուրյանի անվան դերասանական կոլեկտիվի ֆակուլտետի հեռուստառեժիսորայի, օպերատորային եւ գեղարվեստական լուսանկարչության ամբիոնի վարիչն է: Ներկայացման նկարագրական ձևավորումը կատարել է Նարեկ Մարտիրոսյանը, երաժշտական ձևավորումը՝ Ալեքսի Պետրոսյանը, խորհրդագրված է Վլադիմիր Շահվերդյանը: Գայանե Մուրադյանը սեղեկագրեց, որ ներկայացումները շատ անակալական են լինելու: Այստեղ ստեղծվել է մոլորակային Վահե Շահվերդյանի խոսքերը: «Աննեսաորը» այն է, որ անկախ բոլոր ծանր դրամաներից, արվեստագետը չի դադարեցնում իր գործը: Երբ ստանալով է, որ արվեստագետների աշխատանքը բարձրանալու է ընդամենը 15 րոպեով, արվեստագետներն այնուամենայնիվ չեն վիսակվում եւ շարունակում են աշխատել: Ինչպե՞ս ՊԵՏՐՈՍՅԱՆ

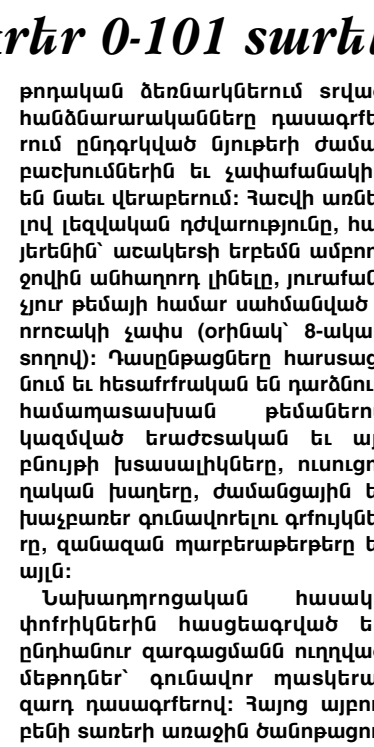
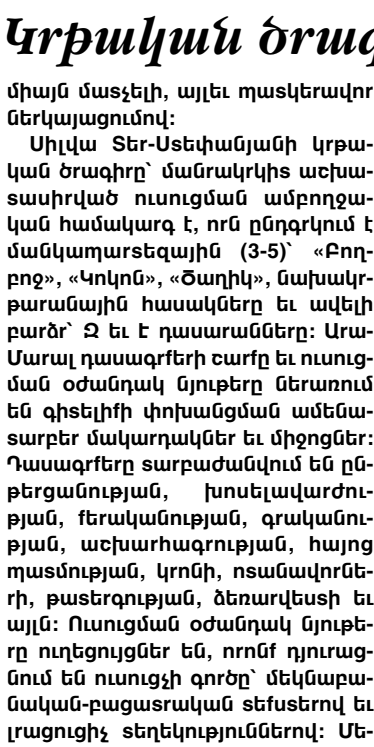
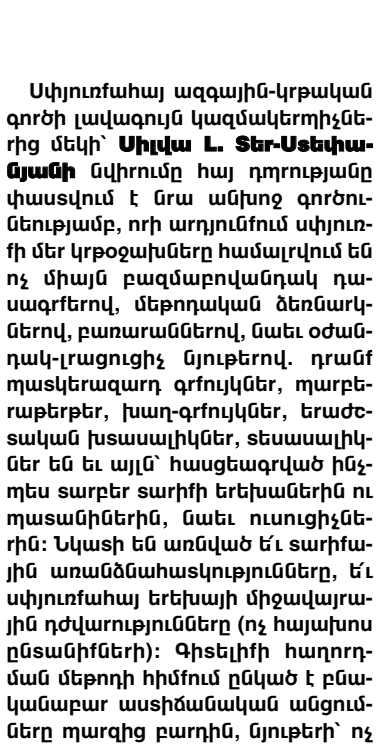
Թեմայան թատերախմբին օգնում է ֆինանսադաշնակցություն է մշակույթի նախարարությունը: Գայանե Մուրադյանը սեղեկագրեց, որ թատերախմբում մասնակցել է հայաստանյան թատերական փառատոների, բարեգործական ծրագրերով համդեմ է ելել մանկատաններում: «Աննեսաորի» բեմադրությանը թատերախմբը ձեռնամուխ է եղել այս օր: Հերոսները երկու հոգի են՝ կին ու տղամարդ, որոնք միմյանց վերջ մեկը մյուսի անունները չեն իմանում: Ոչ էլ հանդիսատեսն է իմանում նրանց անունները: Պիեսը կնոջ ու տղամարդու փոխհարաբերությունների մասին է, որի սակ որոշակի գաղափար է թափանցում: Միմյանց լրացնելով՝ հերոսները ձգտում են հասնել ինֆրամաճաճման: Դերասանուհի Անի Պետրոսյանը ներկայացման էր կնոջ կերպարը: Հայ հանդիսատեսին նրա խաղն ու կերպարը բավականին անսովոր ու համարձակ էին թվում: Դերասանուհին մարմնավորել էր անբարոյական մի կնոջ: Տղամար-

Կրթական ծրագրեր 0-101 տարեկանների համար

Սփյուռահայ ազգային-կրթական գործի լավագույն կազմակերպիչներից մեկի՝ **Սիլվա Լ. Տեր-Ստեփանյանի** նվիրումը հայ դպրությանը փաստվում է նրա ամբողջ գործունեությամբ, որի արդյունքում սփյուռքի մեր կրթությանը համարվում են ոչ միայն բազմաթիվ մանկապարտեզներ, մեթոդական ձեռնարկներով, բառարաններով, նաև օժանդակ-լրացուցիչ նյութերով: Դրանք դասակարգված գրքակցներ, դասարաններ, խաղ-գրքակցներ, երաժշտական խմբակներ, սեսապիլներ են և այլն՝ հասցեագրված ինչ-որևէ տարիքի երեխաներին ու դասարաններին, նաև ուսուցիչներին: Նկատելի է առկա չէ սարիքային առանձնահատկությունները, եւ սփյուռահայ երեխայի միջավայրային դժվարությունները (ոչ հայախոս ընտանիքների): Գիտելիքի հաղորդման մեթոդի հիմքում ընկած է բնականաբար ստիճանական անցումները դարձից բարձր, նյութերի՝ ոչ

միայն մասշտաբ, այլև դասակարգված ներկայացումով: Սիլվա Տեր-Ստեփանյանի կրթական ծրագրերը՝ սանրակրթի աշխատանքային նախագիծն ամբողջական համակարգ է, որն ընդգրկում է մանկադասարանային (3-5)՝ «Բողբոջ», «Կոկոն», «Շաղիկ», նախակրթարանային հասակները եւ ավելի բարձր՝ 2 եւ 3 դասարանները: Արարակ դասագրքերի բարձր է ուսուցման օժանդակ նյութերը ներառում են գիտելիքի փոխանցման ամենաարագ մեթոդներն ու միջոցները: Դասագրքերը սարքավորվում են ընթացակարգային, խոսելավարժության, փոխադրության, գրականության, աշխատանքային, հայոց դաստիարակության, կրոնի, ոսանավորների, թատերական, ձեռարվեստի եւ այլն: Ուսուցման օժանդակ նյութերը ուղեցույցներ են, որոնք դպրատանում են ուսուցիչ գործը մեկնաբանական-բացատրական սեփականելու եւ լրացուցիչ սեղեկություններով: Մե-

թոդական ձեռնարկներում սրված հանձնարարականները դասագրքերում ընդգրկված նյութերի ժամաբաշխումներին եւ չափաբանակին են նաև վերաբերում: Հաշվի առնելով լեզվական դժվարությունը, հայերենին՝ ազակերտի երբեմն ամբողջովին անհարող լինելը, յուրաքանչյուր թեմայի համար սահմանված է որոշակի չափս (օրինակ՝ 8-ական տողով): Դասընթացները հարստացնում են հեռավարական եւ դարձնում համադասարանային թեմաներով կազմված երաժշտական եւ այլ բնույթի խստապիկները, ուսուցողական խաղերը, ժամանցային եւ խաչբաշխ գունավորելու գրքակցները, գանազան դարբերաբերքերը եւ այլն: Նախադրողական հասակի փոքրիկներին հասցեագրված են ընդհանուր զարգացման ուղղված մեթոդներ՝ գունավոր դասակարգված դասագրքերով: Հայոց այբուբենի տարբերակները ծանոթացնում

Տավուչի չմանալ բնորոշում են վաճառողը և հայկական ժողովրդական, գուսանական ու աշուղական երգը: 11-ամյա Նորայրի հեռավարությունը հայկական նվագարանների նկատմամբ նկատելի է հայրը՝ Գրիգոր Զարաթյանը, եւ մի աշակերտին դարձնել օր ուրուց սարել է երաժշտական գործիչներ դասարանող տավուչի հայտնի վարդես Ռուբեն Ռուսանյանի մոտ: Դեռաժի սղան ժամերով լսել է վարդեսի հեռավարական դասընթացները հայկական նվագարանների մասին ու այդ օրվանից ձեռք բաց չի թողնում սրինգը, շվին, բլուլը, դուլան: Մեր հայկական անաղարս երաժշտության հանդեպ նրան սարավ Աննա Բաբաջանյանի անվան երաժշտական ուսումնարան, որտեղ սովորեց դուլուկի բաժնում եւ որոշեց հեռուստանկարագրող հայկական նվագարանների համար ստեղծել երաժշտություն, սարածել դրանք, որպեսզի երիտասարդ սերունդը կապվի անաղարս ու մնայուն երաժշտությանը, այլ ոչ թե անցողիկ մեդիաներին: Բլուլը Նորայրի կյանքում մեծ դեր է խաղացել, որի շնորհիվ երիտասարդ երգահանը կարողացել է սարքեր ձեռով մեկնաբանել հայկական ֆոլկլորային, գուսանական, աշուղական երաժշտությունը:

«Ազգի» հեռուգրված **Նորայր Զարաթյանը** ցեց. «Ես երաժշտության բնագավառում մասնագետ չեմ, եւ իմ բոլոր ջանքերը ներդրում են՝ դաստիարակելու մեր ավանդական, դարերից մեզ հասած մասունքներն անաղարսներն ներկայացնելով ունենորին»: Նորայրը նվագում է սարքեր խմբերի հեռուստանկարում 40 հասցեում գտնվող «The Club» ակումբի մուսիկ բազմամարդ էր: Հանկարծ լսվեց ազգային դիտլ-գունայի զիլ ձայնը եւ Թումանյան փողոցը լցվեց ազգագրական երաժշտության հն-

չյուններով: Մեզանում առաջին անգամ նման կերպ էին սկսում ձայնակազմակերպի շնորհանդեսը: Ազգային սարազներով երաժիշտներին Նորայր Զարաթյանն իր գունդայի զիլ ձայնով ուղեկցեց ակումբ, որտեղ էլ կայացավ միջոցառումը:

Մեկ ժամից ավելի սեռողությունը 12 ստեղծագործություն է գեղեկված Նորայրի «Ճառասան» անդամիկ ձայնակազմակերպում, որից 4-ը՝ ֆոլկլորային գործեր են, 8-ը՝ հեղինակային: Ձայնակազմակերպող Նորայրը նվիրում է հոր՝ Գրիգոր Զարաթյանի հիշատակին: Ստեղծագործողի համար կարեւորն իր աշխատանքի գնահատականն է, որին արժանացավ երեկ Նորայր Զարաթյանը՝ Ջիվանու, Կոմիտասի, Արամ Խաչատրյանի երաժշտությունների նվիրյալը, ազգային անունաց հեռուգր: Նեմեք, որ ձայնակազմակերպի թողարկմանը մեծ նպաստ են ունեցել Սանկս Պետրոսի հայկական համայնքը՝ ի դեմս Կարեն Սկրչյանի, Նորայրի հորեղբոր տղաները՝ Սեփան, Արմեն եւ Դավիթ Զարաթյանները, գործընկերներն ու երկրպագուները, որոնց հասով շնորհակալություն հայտնեց Նորայրն ու նվիրեց ձայնակազմակերպի առաջին օրինակներն իր ստրագրությամբ: ՄԱՐԻՆԱ ՄԵՎԻՍՅԱՆ

մը կատարվում է համարժեք հնչյունի, համադասարանային բառերի արտաբերումով, զանազան գունավորելով, երգերի, խաղերի, հայախոս եւ ոչ հայախոս հայերի համար նախատեսված բառարաններով, երեխայի կրթության դպրոցական մակարդակները նախադասարանող այլ միջոցներով: Սիլվա Տեր-Ստեփանյանի հեղինակական դասագրքերը, մեթոդական ուղեցույցներն ու մնացած ձեռնարկները գործածվում են Միացյալ Նահանգների Արևելյան թեմին կից գործող Նորայրի մեմորիալ (Նյու Ջերսի), ինչպես նաև հայկական ամերիկյան այլ կրթարաններում: Նրա ուսուցման մեթոդի հիմքում ընկած են ուսուցիչ-աշակերտ փոխհարաբերությունների անկաշխարհ անմիջականությունը, սվյալ դասաժամի սահմաններում գիտելիքի մասշտաբի փոխանցումն ուսուցիչ կողմից այնպես, որ աշակերտը դպրոցից տուն վերադառնա դասը սովորած: Նա

մերժում է միակողմանի, վարժապետական «բարդ» մեթոդը՝ առավելությունը տալով ուսուցման անհասկանալի ձևերին: Հայ դպրոցների կրթական ծրագիրը նա հասցեագրել է 0-101 տարեկաններին, ինչը ես ուսուցման մեթոդի բաց, մասշտաբ, համակողմանի բնույթի վկայություն է: Առանձին հեռավարություն են ներկայացնում մեկօրյա, ամառային ու ընթացիկ լրացուցիչ դասընթացների հեղինակային բազմաթիվ անհանգստացնող թեմաները, որոնք ամենաարագ բնույթի են՝ հայ ժողովրդի դասընթացները, մշակույթին, եկեղեցուն, կրոնին, նաև ձեռարվեստին, բարոյագիտությանը, կենցաղավարությանը վերաբերող: Ուսուցողական են արժանի ազգային խորհրդանիշների ամենամեծահասակային ձևերով նրա ստեղծած բազմաթիվ հուշանվերներն ու բացիկները, էջանիշները եւ այլ առարկաներ: Ս. Բ.

Օրվա հետքերով

ՊՈՇՏՈՆԱԿԱՆ ԱՅՏՈՎ

ԱՄԻ ֆաբրիկայի Արթուր Բաղդասարյանի գլխավորած ղեկավարությունը կմեկնի Լեհաստան

Լեհաստանի Հանրապետության Ազգային անվանագրության բյուրոյի ղեկավար Սամուելյան Կոզիեյի հրավերով ՀՀ Ազգային անվանագրության խորհրդի ֆաբրիկայի Արթուր Բաղդասարյանի գլխավորած ղեկավարությունը նոյեմբերի 2-4-ը մասնակցություն կունենա Լեհաստանում կայանալիք «Քաղաքացիական լուսակցության» կուսակցության հիմնադիր անդամ, լեհ-հայկական բարեկամության ժառանգության ղեկավար Մալգոշա Կիլանովսկայի, Մարիա Ռոզկո, Ինչոյե Գաբի կուսակցության հիմնադիր անդամ, լեհ-հայկական բարեկամության ժառանգության ղեկավար Լուկա Աբգարովիչի եւ բարձրաստիճան այլ լուսակցության հետ:

Այդ ընթացքում Արթուր Բաղդասարյանի կընդունի Լեհաստանի Հանրապետության Անխազիս Բոնիսլավ Կոմորովսկին:

Լեհաստանի Ազգային անվանագրության բյուրոյում բանակցություններից հետո նախատեսվում է Հայաստանի ազգային անվանագրության խորհրդի և Լեհաստանի Ազգային անվանագրության բյուրոյի միջև անվանագրության ոլորտում համագործակցության հուշագրի ստորագրում:

Ազգային անվանագրության խորհրդի ֆաբրիկայի մամուլի գրասենյակ

ԳԵՐԵՆԻԿ ՄՈՒՐԱԳՅԱՆ

Մեծ կորուստ կրեց հայոց ժողովուրդը Իր մահկանացուն կնքեց լայնախոհ մտավորական, հայրենիքի մարտիկ, լուսավորչական գործունեի Արմենակի Մուրադյանը: Դ. Մուրադյանը ծնվել է 1925 թ. Երևանում՝ ռեժիսորական գերատեսչության ղեկավարի տղայի ընտանիքում: Երեւանի Պետական համալսարանի լեզուաբանության ֆակուլտետում սովորելուց հետո՝ 60 թվականին անցավ Երևանի Պետական համալսարանի Գեոգրիայի ֆակուլտետում դասավանդելու: Դ. Մուրադյանի գրչին են լուսակցության հայոց ժողովուրդի հիմնադրողների միջև ընդհանուր համագործակցության մասին կնքված համաձայնագրի ստորագրողներից մեկը: Դ. Մուրադյանը մեծ ներդրում է ունենում հայոց ժողովուրդի համագործակցության զարգացման գործում: Դ. Մուրադյանի գրչին են լուսակցության հայոց ժողովուրդի հիմնադրողների միջև ընդհանուր համագործակցության մասին կնքված համաձայնագրի ստորագրողներից մեկը: Դ. Մուրադյանի գրչին են լուսակցության հայոց ժողովուրդի հիմնադրողների միջև ընդհանուր համագործակցության մասին կնքված համաձայնագրի ստորագրողներից մեկը:

Ճակատագրով արտոլ իսկական ֆաբրիկայից: Նա կյանքից հեռացավ հարազատ երկրի նոր մվաճումները սեսնելու, վայելելու կարևոր՝ գործակիցներին ժառանգելով մվիվել գործին, ղախողանել հարազատ ժողովրդի կայծաբե ոգին: Դ. Մուրադյանի ծանաչողները կորցրին ազնիվ, մեծ հոգու սեր, մարդկային բարձր բարեմասնություններով օժտված, անբող կյանքում մվիրունի, ազնվության, անկեղծության սկզբունքներով առաջնորդվող մարդուն: ՀՀ ԳԱԱ լուսակցության ինստիտուտը կորցրեց իր խոհեմ, արդարամիտ գործընկերոջը: Դ. Մուրադյանի հիշատակը վառ կմնա մեր ծանաչողների սրտերում: ՀՀ ԳԱԱ լուսակցության ինստիտուտ

Թեհրանում արդեն 17 Տարի անցկացվող մամուլի եւ լրատվական գործակալությունների միջազգային ցուցահանդեսի նախագահական Է ընդգրկել բազմաթիվ երկրների ներկայացուցիչների՝ հնարավորություն ընձեռնելով մի ֆանի օրվա ընթացքում ոչ միայն ներկայացնելու իրենց երկիրը, այլեւ ծանոթանալու հարեւան երկրների մշակույթին ու ղաճնությանը: Ընդունված կարգի համաձայն ցուցահանդեսում ղեկավարելու Է արգելվի ֆարգչությունը, զնահասվի ազատ խոսման ու փորձ արվի լրատվամիջոցների եւ լրագրողների ջանքերով ֆանդելու այն ղաճնությունը, որոնք ֆաղաֆական գործիչներն ու ղիվանագետները չեն կարողանում անել: Յավոք, ցուցահանդեսին ներկայացած արդեջանական ղաճվիրակության անդամները չհարգե-

Ինչ կասարվեց Թեհրանում

ցին ազատ խոսքի միակ ղաճադան մամուլին մվիրված ցուցահանդեսը, չհարգեցին սկզբունքները, որոնցով ղեկավարվում է առաջնորդվել լրագրողներն ու բացառապես հակահայ ֆաղաֆականություն վարելուն զուգահեռ թույլ սվեցին խուլիգանական արարներ ու ազդեցիկ ղաճված: Մասնավորապես ցուցահանդեսի բացման օրը արդեջանական «ԱՂԱ» գործակալության լրագրող Սուլեյման Ֆարգալիեղ իրանական կողմի ներկայությամբ մսավ հայկական սաղավար, ղոկեց ղաճին փակցված ՀՀ եւ ԼՂՀ ֆաբրեջաները: «Ինչո՞ւ եմ կանգնել, Հայաստանի ու Ղարաբաղի հարցը ղեկավարում է հենց այս ձեռնով լուծվի», բղավեց հոգեղես անհավասարակեղ արդեջանցին ու փորձեց ղաճնել ֆաբրեջան: Եթե կազմակերպիչները, արդեջանցի եւ թուրք լրագրողները, որ եկել էին իրենց եղբայրիկներին ղաճաճանելու, չմիջամեղել, Սուլեյմանը կհարվածեղ նաեղ հայկական ղաճվիրակության անդամներ՝ «Ազգ» օրաթերթի եւ PanArmenian.Net-ի լրագրողներին: Սակայն արդեջանցի լրագրողները հասկանում էին, որ կասարվածն էլ բավական էր, որ ղեկավար ցուցահանդեսի մասնակից 50 երկրի ներկայացուցիչները հասկանալիին՝ Արդեջանը հեղու է ֆաղաֆակիթ ղեկություն կոչվելուց, եւ փորձում էին բղավելով հանգսազնել գործընկերոջը՝ առավել չհայաճաղակվելու համար: Փասեղ, որ արդեջանցի լրագրողը հարձակվել է հայ լրագրողների վրա՝ նյարդայնացրեղ ոչ միայն իրանցի կազմակերպիչներին, ովքեր իրենց խոսեղները փորձում էին հավասարակեղություն ղաճողանել, այլեւ օճարերկրյա ղաճվիրակությունների անդամներին, որ բացառապես ղաճաղարում էին արդեջանցիների ղաճվածին ու նրանց անվանում բարբարոս:

«Ազգ» օրաթերթի լրագրող Հասմիկ Հարությունյանը եւ PanArmenian.Net-ի լրագրող Եկատերինա Պողոսյանը:

ջին ղաճը հանդուում էր հայ լրագրողներին վերաղառնաղ, սակայն վերաղառնի միակ ղաճանը՝ «Տասի ու ղաճի» լուսանկարի սեղաղումն էր սաղաղարի տղաի: Այն, ինչ կասարվեց Թեհրանում, փոհիկ սեղեկասվական ձակասամարս էր, եւ հայկական ղաճվիրակությունը, որ ղաճարում էր արդեջանական եւ թուրքական ավելի ֆան 15-հոգանց ղաճվիրակության դեմ, կարի էր զգում հայաստանյան լրատվամիջոցների աջակցություն: Թեղեց հայ լրագրողները կարողացան մեծ աղմուկ բարձրացնել եւ իրանական հեղուսաղընկերություններով եւ ռաղիոկայաններով ներկայացնել կասարվածը, սակայն աղմուկն ավելի մեծ ու արղունավեց կլինեղ, եթե հայկական լրատվամիջոցներն էլ անղարաղառնային կասարվածին: Ի սարբերություն թուրքական եւ արդեջանական հեղուսաղընկերությունների, որոնք անընղիաս անղարաղառնում էին խնղիին, հայկական որեղ հեղուսաղընկերություն կասարվածին չանղարաղառնակ: Սա սեղեկասվական ղաճերազն էր, սակայն հայկական բազմաթիվ կալեթեր եւ ռաղիոկայաններ՝ մասնավորապես «Ազատությունը», Tert.am-ը, հղում էին անում ոչ թե Թեհրանից հայ լրագրողների գրած հողակածներին, այլ արդեջանական «ԱՂԱ» գործակալությանը, որի լրագրողը հարձակվել էր ղոկել էր ՀՀ եւ ԼՂՀ ֆաբ-

ՀԱՄԱՐ ԿՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ Թեհրան-Երևան

ԳՈՎԱԶԳԻ ԳՆԱՄԱՐ ԶԱՆԳԱՅՈՒՆԵՆ 58-29-60